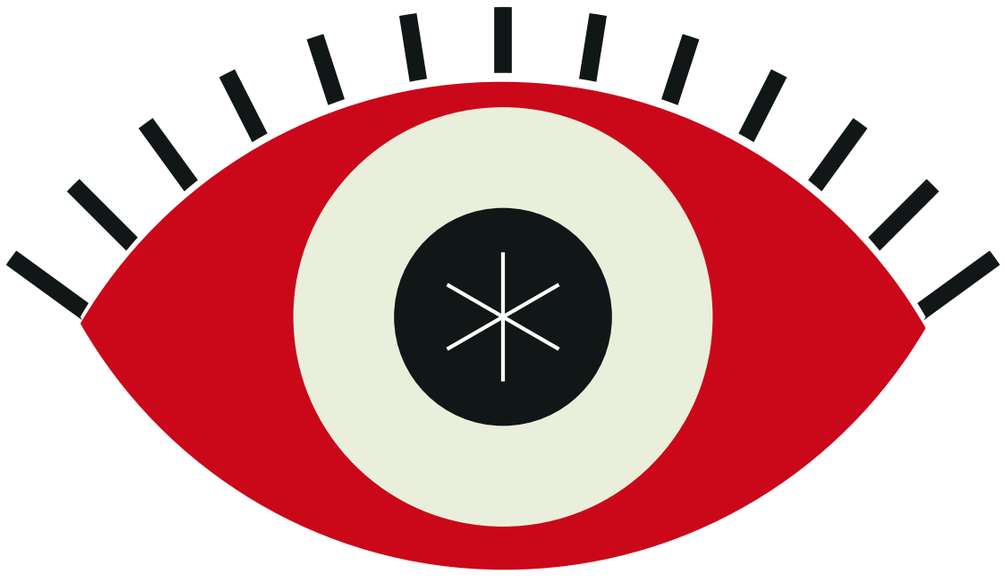
GALERİ BEYLİKDÜZÜ

GÖRSEL SANATLAR YARIŞMASI

GÖRSEL SANATLAR YARIŞMASI | EYLÜL
JÜRİ SONUÇLARINA GÖRE SEÇİLEN ESERLER | 2026

Beylikdüzü Belediyesi | BATI İSTANBUL VAKFI | GALERİ BEYLİKDÜZÜ

GALERİ
BEYLİKDÜZÜ

Galeri Beylikdüzü Hakkında

İstanbul'un kültür sanat yaşamına yeni bir soluk getiren Galeri Beylikdüzü, Sayın Ekrem İmamoğlu'nun kurucusu ve onursal başkanı olduğu Batı İstanbul Vakfı ve Beylikdüzü Belediyesi iş birliğinde; yıl boyunca çeşitli sergilere ev sahipliği yaparken, genç sanatçıları destekliyor ve yıllık atölye ve söyleşi programlarıyla sadece Beylikdüzü'ne değil İstanbul'a yeni bir sanat mekânı sağlamayı hedefliyor. Sanat söyleşileri, özgün baskı atölyeleri ile yıl boyunca pek çok sanatseveri ağırlayan Galeri Beylikdüzü, ilk kişisel sergisini açacak genç yetenekli sanatçılar için de özel bir mekân.

GÖRSEL SANATLAR YARIŞMASI

Görsel sanatlar alanındaki güncel çalışmalar için alan açmak ve genç sanatçılara destek olmak amacıyla düzenlediğimiz “Galeri Beylikdüzü Görsel Sanatlar Yarışması” kapsamında İstanbul’un birbirinden farklı ilçelerinden genç sanatçıların disiplinler arası eserlerine ev sahipliği yapıyoruz. Kapsayıcı, davetkâr ve erişilebilir bir yarışma olarak tasarlanan yarışmamız, üretim ve alan ihtiyacına destek sunabilmek gayesi ile herkese açık bir çatı altında planlanarak gerçekleştirilmiştir. Geleceğe dair bir destek olarak tasarlanan bu yarışma sanat ve kültür alanına olan katkıları ile sanatçıların üretimlerini ve görünürlüklerini destekleyerek devamlılık için bir omuz oluyor.

JÜRİ ÜYELERİ

Burcu Ayan Ergen, Ferhat Özgür, Gamze Taşdan
Hayri Ağan, Melike Bayık, Nedret Sekban
Orhan Cem Çetin, Resul Aytemür

ALİNA AYGEN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

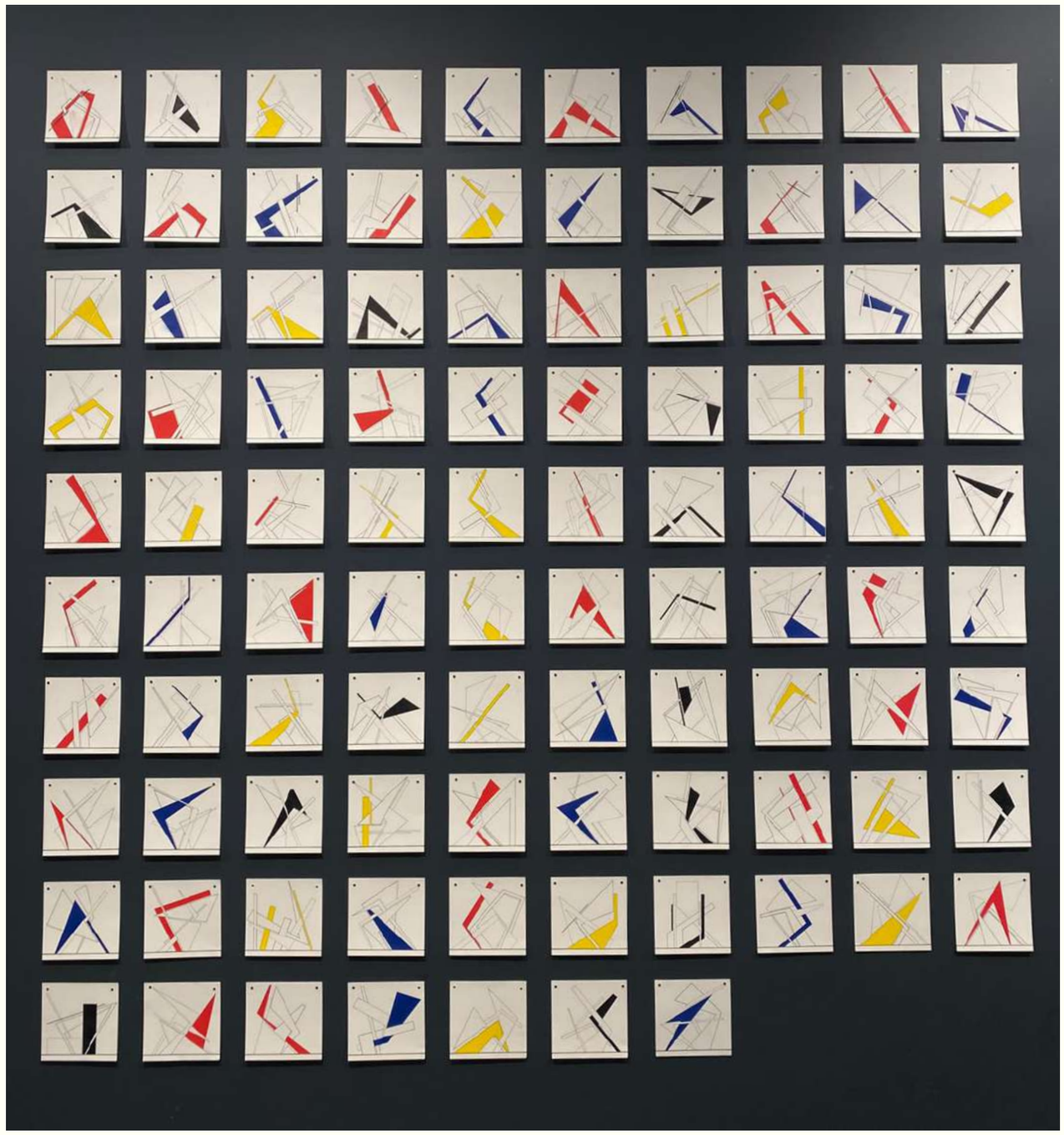
Bu seri, bedeni psikolojik ya da anlatısal bir özne olarak değil, zaman ve fiziksel kuvvetler altında dönüşen maddi bir oluşum olarak ele almaktadır. Çalışmalarda figür, bireysel kimliğin taşıyıcısı olmaktan uzaklaşarak ağırlık, basınç, aşınma ve kırılma süreçlerine maruz kalan bir varlığa dönüşür. Seriyi oluşturan üç desen, beden ile mekân arasındaki ilişkiyi farklı evrelerde araştırmaktadır. Figürler kimi zaman yük altında eğilen bir taşıyıcı, kimi zaman parçalanan bir kütle, kimi zaman da geriye yalnızca izi kalmış bir kalıntı olarak görünür. İnsan bedeni ile taş, duvar ve mimari kütle arasındaki sınırlar giderek belirsizleşir. Çalışmaların çıkış noktası, bedenin yalnızca biyolojik bir varlık değil, zamanın etkilerini taşıyan maddi bir katman olarak düşünülmesidir. Bu nedenle desenlerde temsil edilen şey belirli bireyler değil; yük taşıyan, aşınan, dönüşen ve değişen varoluş hâlleridir. Seri, bedeni mimari ve jeolojik süreçlerle birlikte düşünerek kırılganlık, dayanıklılık ve dönüşüm kavramları üzerine yoğunlaşmaktadır. I. TAŞIYICI AKS: Yük taşıyan bedenin, mimari bir eleman gibi düşünüldüğü çalışma. II. YÜK ALTINDA: Ağırlık ve basınç karşısında değişen beden formuna odaklanır. III. KALINTI: Bedenin zaman içinde taşlaşan ve geriye iz bırakan hâlini araştırır.

“YAPISAL YÜK”
I.Taşıyıcı Aks - II.Yük Altına - III.Kalıntı
70 x 100 cm
Kağıt Üzerine Kömür, 2025

aylinaygen

ASLAN NAYEB

Karadeniz Teknik Üniversitesi

97 adet 15cm 15cm parçadan oluşan bu yerleştirme, mimari “görünüş” estetiğini zemin çizgisinin üzerinde kurgulayarak fiziksel ve kavramsal bir “eşik” yaratır. Her bir parça, ana renk kodlarıyla (siyah, sarı, kırmızı, mavi) ayrışmış birer yapısal fragmandır. Zemin çizgisinin üstünde konumlanan bu formlar, anlamın henüz inşa aşamasında olduğu o belirsiz sınırı temsil eder. Çalışma, kentsel ve fiziksel veri ağlarının sunduğu parçalı bilgiyi, mimari temsilin en yalın katmanlarıyla yeniden kurarak güncel üretim pratiklerini sorgular.

“97 FRAGMENTS”
190 x 190 cm
Kağıt Üzerine Mürekkep ve Yağlı Pastel, 2025

AYŞE ÖZGE ATA

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Bu çalışma gündelik hayatta çoğu zaman fark etmeden yanından geçtiğimiz bir anın üzerine düşünerek ortaya çıktı. Lavaboda bırakılmış eşyalar, yarım kalmış bir temizlik hissi ve aynadaki silik figür bana zihnimizde biriken düşünceleri hatırlatıyordu. Bazen bazı duyguların ya da anıların tamamen geride bırakılamadığını, üzerlerinden ne kadar geçerse geçsin izlerini taşımaya devam ettiğimizi düşünüyorum. Bu resimde de sıradan bir ev içi sahne üzerinden bu hissi görünür kılmayı amaçladım. Durulanmayan şey burada yalnızca nesneler değil; insanın içinde taşımaya devam ettiği bazı hatıralar ve duygular.

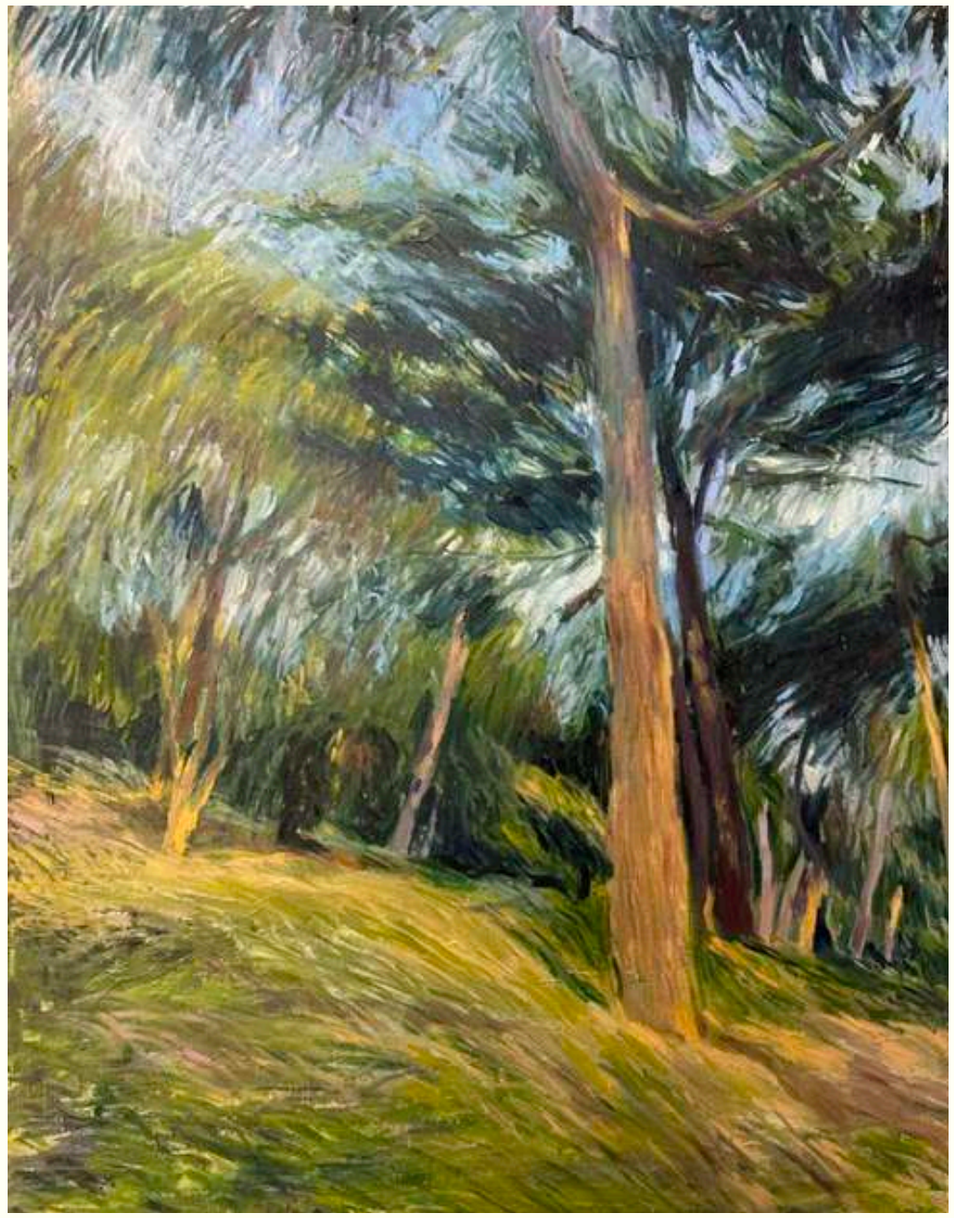
"DURULANMAYAN"
100 x 80 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2025

ozgeata_

AYŞEGÜL DUMAN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Hem bir kaçış mekanı hem de insanın ruh halini yansıtan bir metafor olarak kullanılan doğa, yücelik (sublime) kavramıyla ilişkilendirilmiştir. Edmund Burke' un bu kavramı, doğanın ihtişamı ve korkutuculuğunun insanda uyandırdığı derin hayranlık duygusunu ifade eder. Burke, eserinde estetik güzeli bilinen edebi güzellik anlayışının dışında cinsiyet farklılıklarının odağında açıklamıştır. Burke' un yüce tasvirinin odağı ise doğa olmuştur. Doğa'nın saf ve planlı olmayan varlığının insan duyguları üzerindeki etkisinden ve insanda yarattığı duygulardan bahseder. Bu duygular güzelliğin yaratabileceğinden daha fazla etkiye sahiptir. Yüce kavramı üzerinden bir okuma yapılarak sınırlandırılan "Doğa" çalışması ekspresif bir resim diliyle, doğayı temsilden ziyade duyusal ve bedensel bir deneyim olarak ele alır. Jestsel müdahaleler ve katmanlı yüzeyler aracılığıyla, mekânın hafızası ile kişisel algı arasındaki ilişkiyi araştırır.

"DOĞA"
89,5 x 69,5 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

BETÜL VERAL

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Konfor alanının dışındaki bir boşluğun içinde duran figür, geçmiş ile şimdi, masumiyet ile farkındalık arasında asılı kalmış gibidir. Mekânda beliren silik izler, unutulmuş bir düşü, uzaklaşan bir bedeni, kaybedilen sınırları ya da geride kalmış bir zamanı çağrıştırabilir. Eserler kesin anlamlar sunmak yerine belirsizliğin ve hafızanın katmanlarında dolaşmayı amaçlar.

"İSİMSİZ"
90 x 120 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2025

betulverall

BUSE ÇALPAN

Hacettepe Üniversitesi

Gölge kavramının kelime anlamına bakıldığında ilk olarak “saydam olmayan bir cisim tarafından ışığın engellenmesiyle ışıklı yerde oluşan karanlık” tanımı karşımıza çıkmaktadır (Türk Dil Kurumu [TDK]). Buradaki ışık “cisimleri görmeyi, renkleri ayırt etmeyi sağlayan fiziksel enerji [...]” (TDK). Ele alınacak diğer bir anlamı ise “yetkisi olmadığı halde etkili olan” tanımı olmaktadır (TDK). Bu çalışmada, yalın seramik formların içinde oluşturduğu gerilim gölgeyle anlatılmak istenmiştir. Seramik formun, gölgenin tonuna yakınlığı oluşturulan gerilimi arttırmak amaçlı uygulanmıştır. Burada gölge ışığın yokluğuyla izleyicisini düşündürmektedir. Kurgulanan bir oyun gibi ışık, seramik form ve gölgesinin oluşturduğu bir üçleme de izleyicinin hangisine yöneleceği merak edilmektedir. Burada oluşan gölge aslında ışığın ve seramik formun oluşturduğu bir düzenleme yani kendiliğinden var olmayan bir durum söz konusu olmaktadır. Böylelikle gerçekte var olanlardan daha etkili olabilmesi de mümkün hale gelmektedir.

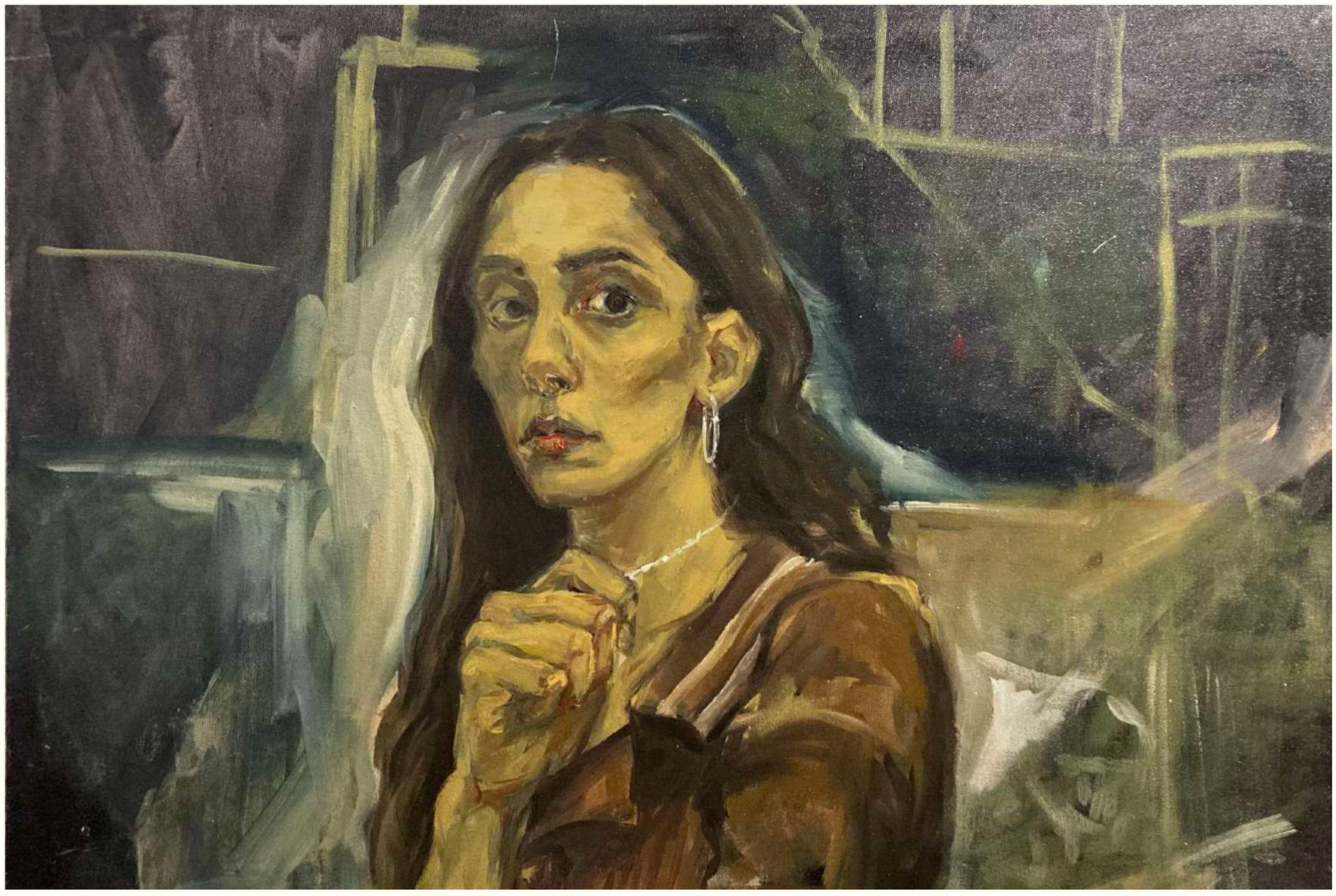

“BEDENSİZ 2”
41,5 x 40 cm
Seramik, 2019

busecalpan

DAMLA YILMAZ

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

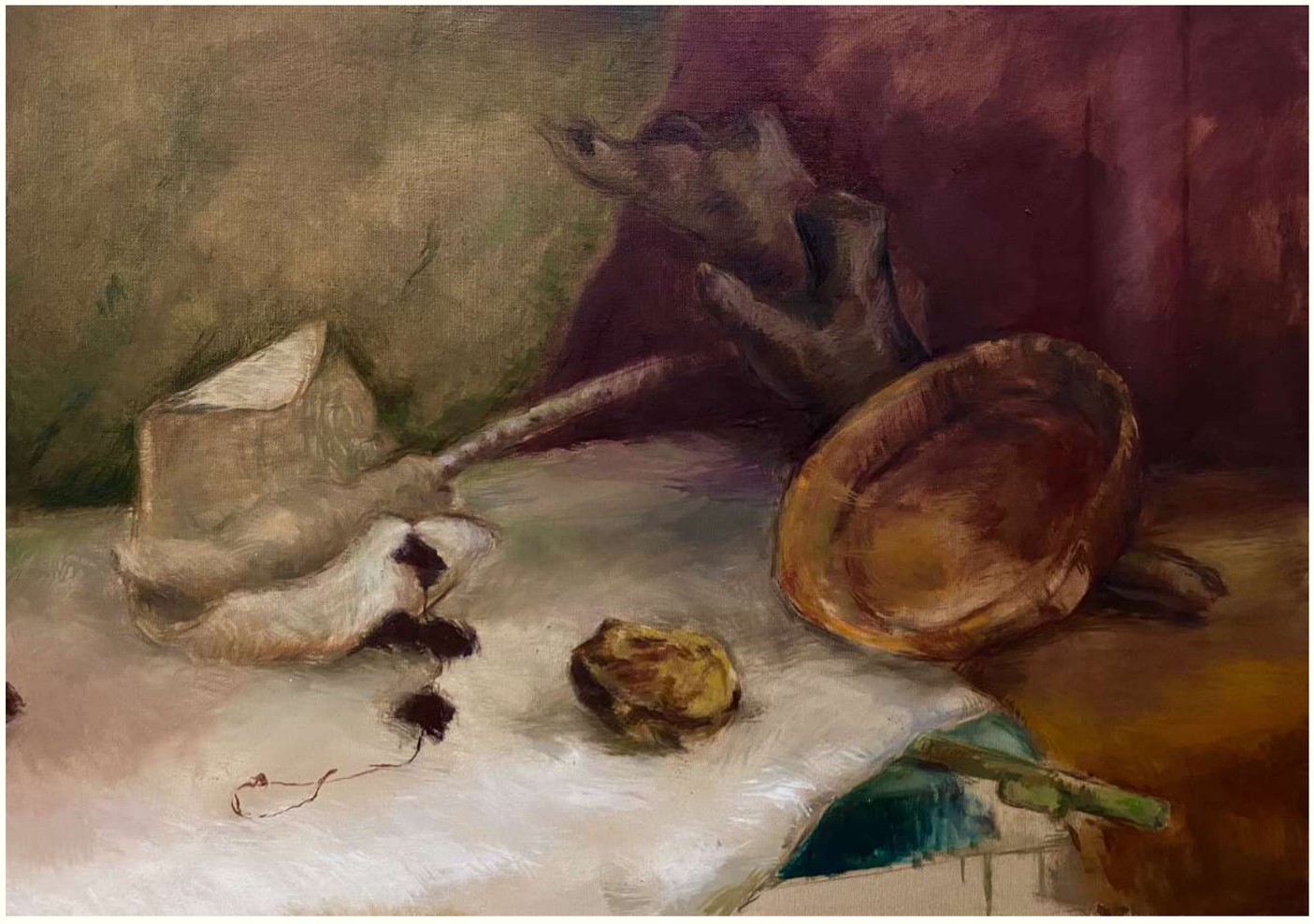
İnsanların kendi içine sığınmak istediği
zamanlarda oluşan küçük alışkanlıklar.

“KOLYE”
45 x 65 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

daamlaayilmaz_

DİDEM KENDİ ÜTEBAY

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Doğadan edindiğim veriler doğrultusunda ele aldığım, açık-koyu ilişkilerini ve deseni gözettiğim bir ölüdoğa çalışmasıdır.

“VATOZLU NATÜRMORT”
70 x 50 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

DİLA NUR KASAPOĞLU

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

1910 Hayırsız Ada sürgününden hareketle üretilen bu çalışma, dışlama ve yok sayma pratiklerinin tarihsel sürekliliğini ele alır. Eser, belirli bir olayı tasvir etmekten çok, toplumsal hafızada silinmeye bırakılan acıların izini sürer.

“3 HAZİRAN 1910-II”
140 x 100 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

dilakasapoglu

DOĞA GÜRMAN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Bir şeyi anlatmaya çalışmak, onu eksiltmeye başlamak demektir. Sözcükler, imgeler ve işaretler; düşüncenin kendisi değil, yalnızca onun kırılmış izdüşümleridir. Anlatılan hiçbir zaman olduğu gibi karşıya geçmez; her alıcı, kendi deneyimi, hafızası ve eksiklikleriyle onu yeniden kurar. Bu eser, tam da bu kırılma anında durur. İletilmek istenen ile algılanan arasındaki boşlukta, anlamın yavaşça çözündüğü bir eşiği görünür kılar. Resmin içindeki nesnelerin her biri bir zamanlar bir şeye işaret ederken, şimdi o işaretin silinmiş, gecikmiş ya da unutulmuş halini temsil eder. Bu nesneler, yalnızca kendi anlamlarını kaybetmez; aynı zamanda izleyicinin onlara yüklediği anlamı da sürekli yerinden eder. Tıpkı bir cümlenin her okunuşta değişmesi gibi, bu imgeler de her bakışta yeniden yazılır. “Anlam Kaybı”, bu nedenle bir yokluk anlatısı değildir. Aksine, anlamın sabit olmadığını, aktarım sürecinde sürekli dönüştüğünü ve her temasla birlikte yeniden üretildiğini gösterir. Kaybolan şey, belki de anlamın kendisi değil; onun tek ve değişmez olduğuna dair inançtır.

“ANLAM KAYBI”
30 x 42 cm
Duralit Üzerine Toz Pastel, 2026

DUYGU KARADAĞ

Yıldız Teknik Üniversitesi

Parçalı Panoramalar, panoramik temsilin sınırlarını sorgulamak amacıyla yarım kare analog bir kameranın sunduğu parçalı imaj üretme olanaklarını araştırıyor. Tek ve bütünleşik bir çerçeve inşa etmek yerine, mekan ardışık ve çoğalan bakış açıları aracılığıyla kuruluyor. Panoramalar, önceden belirlenmiş bir kompozisyona bağlı kalmaksızın, mekanla kurulan zamansal bir ilişki üzerinden ortaya çıkıyor. Sonuç olarak ortaya çıkan parçalı yapı, yalnızca mekanın sürekliliğini değil, aynı zamanda algının ve zamanın kesintili doğasını da açığa çıkarıyor. Her bir çerçeve bağımsız bir imaj olarak varlığını sürdürürken, hep birlikte geçici ve kırılgan bir bütünlük duygusu uyandırıyorlar.

“PARÇALI PANORAMALAR”
Triptik 30 x 40
Fotoğraf (gümüş jelatin baskı), 2026

dduygukaradag

ECE BAYRAKTAR

Marmara Üniversitesi

Türk kültüründe özlemi ve ayrılığı simgeler. Köklerinden koparılmış bir nergis kültüründen uzaklaşmış bir toplumu anlatır.

“NERGİS”
40 x 23 cm
Bakır Kaynak Heykel, 2026

ECEM KARLİ

Yalova Üniversitesi

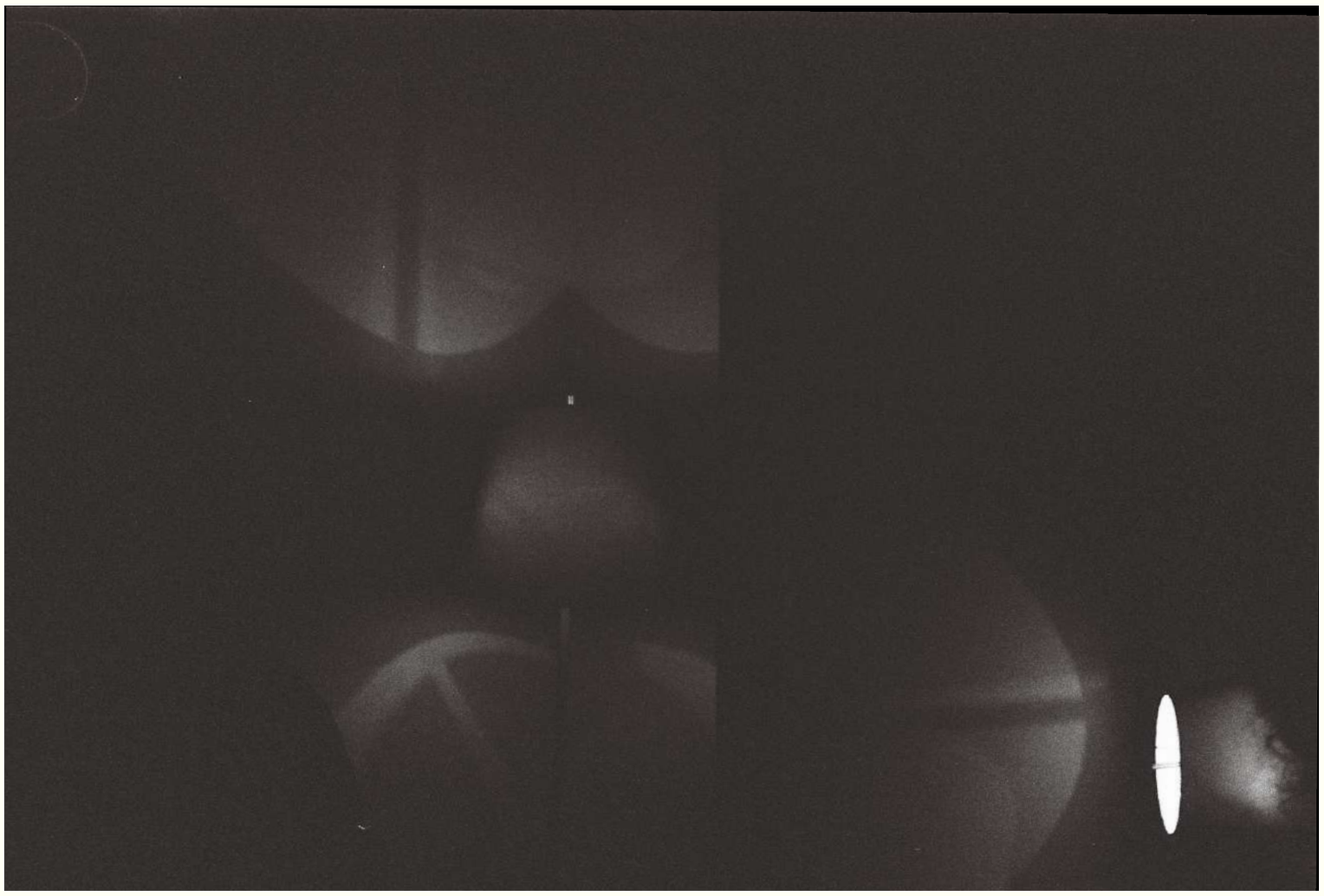
Gündelik yaşamın sıradan bir anından yola çıkan bu eser, bireyin düşünceleri içerisinde kaybolduğu anı konu almaktadır. Yağlıboya tekniğiyle gerçekleştirilen çalışmada, figür soyutlama ve biçim bozma anlayışıyla ele alınmıştır. Oranlar ve biçimsel müdahaleler, sanatçının üslubunun bir parçası olarak yorumlanmış; figürün gündelik bir eylem sırasında düşüncelere dalmış hâli öne çıkarılmıştır. Eser, sıradan bir anın fark edilmeyen durgunluğunu ve dalgınlık hâlini görünür kılmayı amaçlamaktadır.

"DALGIN HÂL"
60 x 40 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

ESRANUR ÇATALBAŞ

Marmara Üniversitesi

Bir anı kaydetmek istedim, onu hep hatırlayayım, geçmişe döneyim istedim. Fakat olmadı. Analog makinemdeki bozukluk, dondurmak istediğim anı dönüştürerek o anın yerini alan bir imge yarattı. Geçmişe dönmek için çektiğim o anı artık hatırlamıyorum. Yaratılan imge artık dondurmak istediğim anı değil, oluşum sürecindeki rastlantıyı temsil etmeye başladı. “İsimsiz” kontrol edilemeyen müdahalelerin oluşturduğu rastlantısallığı kabul etmektir.

“İSİMSİZ”
30 x 20,5 cm
Fotoğraf, 2025

EZGİ KANARGI

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Natürmort sadece öğretici bir resim türü değildir. Sanatçıyı hem plastik hem duygusal anlamda olduğundan farklı yerlere taşıyan bir yolculuktur. Natürmort resimler, cansız nesnelerin bir araya gelerek sıradanlıktan öte bir anlam kazanmasını sağlar. Bu resimlerde, bir tuvalin içindeki nesneler yeniden canlanır ve başka bir yapının parçası haline gelir. Sanatçı her bir nesnenin ruhunu alır, onları birbiriyle harmanlar ve kurduğu düzenle yeniden hayata döndürür. Yalnız başına cansız olan her bir parça, diğerleriyle bir araya geldiğinde başkalaşır. Renklerin, ışığın ve gölgelerin de kullanımıyla, izleyiciye derin bir duygusal deneyim sunar. Her bir detay, sanatçının duygusal ifadesini yansıtırken, izleyiciyi de bu duygusal derinliğin içine çeker, düşünsel bir yolculuğa çıkarır.

“CANLI, CANSIZ”
100 x 130 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2024

ezgiknrg

GİZEM ŞANLI

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Figüratif anlatımı soyutlayarak mekânın ve zamanın yapısına ilişkin araştırmalar yaptım. Bu doğrultuda, litografi tekniklerinden de yararlanarak katmanlı yüzeyler oluşturmayı denedim. Katmanların görsel anlatıyı derinleştirirken aynı zamana parçalıyor olması, izleyicinin kendi iç dünyası ve kişisel tecrübeleriyle resimler arasında bağ kurmasına olanak tanıyor.

“GENİŞ ZAMANLAR II”
70 x 100 cm
Duralit Üzerine Yağlı Boya, 2025

gizemsanliart

GÜLİCLAL ÖNER YILDIZ

Dokuz Eylül Üniversitesi

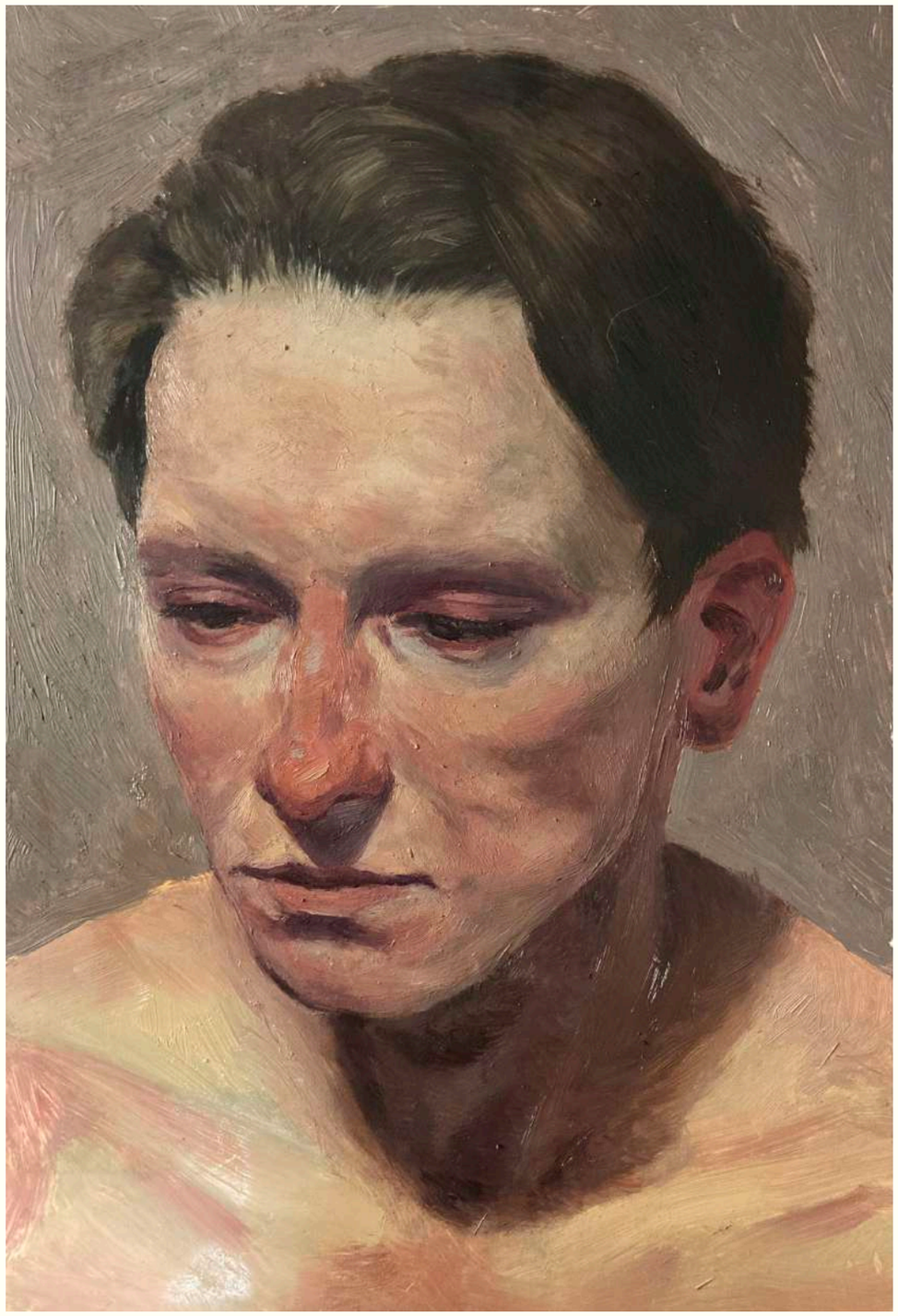
Bu heykel, zihin ile sistem arasındaki görünmez gerilimi araştırır. Siyah ve beyazın ikili karşıtlığı; açık/kapalı, var/yok, on/off düzenine gönderme yaparken, kırık yeşil ton arada kalmışlığı ve yarım kalmış bir uyanışı temsil eder. Eserdeki "sprite" figürü, erken dönem Atari grafiklerini çağrıştıran piksel estetiğiyle, dijital çağın masumiyetini ve kırılganlığını taşır. Ancak bu figür yalnızca nostaljik bir oyun karakteri değildir; aynı zamanda mitolojik bir varlık — bir peri, bir elf, bir yowu — gibi iki dünya arasında salınır: Doğa ile kod, sezgi ile algoritma, özgür irade ile yönlendirme. "Sihirli mermi" kavramı burada görünmezdir; bir nesne olarak değil, bir etki olarak vardır. Zihne hızla ulaşan, sorgulanmadan kabul edilen, biçimlendiren mesajların metaforudur. Ancak heykel, bu etkinin araçlardan değil, onları kullanan iradeden doğduğunu ima eder. Atari, go tahtası, binary sistem — bunlar yalnızca yüzeydir. Güç ve kontrol arzusu ise her çağda aynı kalır. Go oyunundaki "atari" anı, taşın kuşatıldığı ama henüz düşmediği o eşik durumunu temsil eder. Bu heykel de tam o eşikte durur: kuşatılmış fakat henüz teslim olmamış bir bilinç hâli. Sprite figürü bir kurban değil; farkındalık eşiğinde duran bir varlıktır. Zihinsel kuşatmayı tanıdığı anda dönüşüm başlar. Çünkü her sihirli mesaj, ancak sorgulanmadığında etkili olur. Bu çalışma, insanlık tarihinden bugüne uzanan düşünce biçimlendirme pratiklerini hatırlatırken, araçları değil niyeti sorgular. Ve izleyiciye sessiz bir soru yöneltir: Zihninizde dolaşan mesajlar gerçekten size mi ait?

"SPRİTE VE SİHİRLİ MERMİ"
95 x 30 x 125 cm
Polyester Heykel, 2024

guliclal_art

HATİCE VİLDAN ER

Karabük Özel Final Okulları

Melankoli; köklü ve durgun bir hüzün halidir; insanı bu noktaya getiren nedenler çoğunlukla bilinmez. Bu portre, ruhsal bir çöküşün dışa vurulmuş halidir. Göz çevresindeki morluklar, aşağıya süzülen hüzünlü bakışlar ve omuzlardaki çaresiz eğim, izleyiciyi ağır bir içsel sessizlikle yüzleştirir.

“MELANKOLİK”
14,8 x 21 cm
Tuval Üzeri Yağlı Boya, 2025

İSMAİL BURAK BALCI

Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi

Taşrada yaşayan bir kadın ve erkeğin gündelik üretim yaşamından uzaklaşarak “altın” arayışına yönelişini işlenir. Figürler, toprağı işleyen ve yaşamını emekle kurmayı temsil eder. Ancak artık bakışları toprağa değil, kendilerine vaat edilen başka bir geleceğe çevrilmiştir. Eserdeki altın, yalnızca maddi zenginliği değil, refahı ve ulaşılması zor umutları simgeler. Bir zamanlar tarlalarda altın başaklar yetişirken, bugün arayışın yönü değişmiş, başağın yerini toprağın altında olduğu düşünülen altın almıştır. Üretimin sembolü olan başak görünmez olurken, altın fikri daha görünür hâle gelmiştir. Kompozisyonda yer alan rüzgâr türbinleri, traktör ve kırsal mimari unsurlar ilerleme ve kalkınma söylemlerine gönderme yapar. Ancak toprağın boşluğu, teknolojik gelişmenin her zaman toplumsal huzur ve refah getirmediğini düşündürür. Altın renkli ayrıntılar ise sürekli ufukta görünen fakat yaklaştıkça uzaklaşan bir hedef gibidir. Kadın ve erkek figürleri belirli kişileri değil, kırsal yaşamın dönüşümünü temsil eder. Onların yürüyüşü, emeğin değer kaybını ve insanların kendi üretim alanlarından uzaklaşmasını metaforik bir dille anlatır.

“ALTIN BAŞAK”
70 x 100 cm
Tuval Üzeri Akrilik Boya, 2026

burakbalciart

MUZAFFER TUNA

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Thomas Hobbes'un Leviathan adlı eserinden hareketle devlet ve güç kavramlarını ele almakta; bu kavramların birey ve topluluk düzeyinde yol açabileceği tahribatları anlamlandırmayı amaç edinmektedir. Thomas Hobbes'a göre insan doğası gereği bencil ve çıkar odaklıdır. Bu düşünce, onun "İnsan insanın kurdudur" (homo homini lupus) sözüyle özetlenir. Hobbes, insanların doğal durumda güvensizlik, rekabet ve sürekli çatışma içinde yaşadığını savunur. Bu kaotik ortamı sona erdirmek ve toplumsal düzeni sağlamak amacıyla bireylerin haklarının bir kısmını devrettiği mutlak bir siyasal otoriteye, yani devlete ihtiyaç duyulduğunu ileri sürer. Ancak güvenlik ve düzen sağlamak amacıyla kurulan bu siyasal otoritenin kendi meşruiyet sınırlarından uzaklaşarak baskıcı ve tahakkümcü bir niteliğe bürünmesi, bireyi farklı bir karmaşa ve yıkımla karşı karşıya bırakabilmektedir. Bu durumda devlet, çatışmaları sona erdiren bir güç olmaktan çıkarak, bireysel özgürlükleri ve toplumsal dengeyi tehdit eden bir yapıya dönüşebilmektedir. Bu çıkmazla birlikte eser, devleti oluşturan insan topluluğu, ülke, egemenlik ve siyasal örgütlenme gibi temel unsurlar üzerinden devlet olgusunu ele almakta; devletin bir yandan toplumsal düzeni tesis eden kurucu işlevini, diğer yandan ise baskı ve tahakküm üreten yıkıcı potansiyelini inceleyerek bu iki yön arasındaki gerilimi sorgulamaya açmaktadır.

"VICTORY""
230 cm x 200 cm (6 parça 100 cm x 70 cm)
Resim, Kağıt Üzerine Karışık Teknik, 2026

@mzaffertuna

NEHİR SELÇUK

Yıldız Teknik Üniver

“Kendi bedenim üzerinden gerçekleştirdiğim bu çalışma da toplumsal normlarca gizlenmesi veya düzeltilmesi gerektiği öğretilen, ‘anormal’ görülen bölgeleri doğadaki ‘normal’ formlarla bir araya getiriyorum. Fotoğraflama sürecinde kimliğe veya yüze değil, salt doku ve biçime odaklandım. Bunun nedeni bu bedensel yüzeyleri birer “”kusur”” olmaktan çıkarıp, doğanın organik yapısına ait formlar olarak sunmaktır. Doğada var olan dokuların “”normalliği”” içerisinde, bedenimdeki benzer formların da erimesini ve anormal etiketinden sıyrılmasını hedefliyorum. Benim de kendi bedenimde anormal olarak kodladığım formları sunduğum bu çalışma, aslında duyduğum beden utancıyla yüzleşerek kendime şefkat göstermeyi de amaçladığım bir pratik olarak ortaya çıkar. Sergileme düzeninde fotoğrafların 10x15 cm gibi küçük bir ölçekte tercih edilmesi, işin kavramsal altyapısının bir parçasıdır. Sistem bu bölgeleri bakılmaması, düzeltilmesi gereken detaylar olarak sunarken; ben küçük boyutlarla izleyiciyi görüntüye yaklaşmaya ve yakından bakmaya mecbur bırakıyorum. İzleyicinin incelemek için kurmak zorunda kaldığı bu fiziksel yakınlık, dayatılan estetik yargıların ötesine geçerek formun kendi doğallığıyla yüzleşilmesi gerekliliğini vurgular.“

“BAĞ / CONNECTION”
106 x 83 cm (her parça 10 x 15 cm)
Fotoğraf, 2025

nehirsellcuk

NUR SEDEN GÖV

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Gündelik hayatın tekdüzeliği içinde saklı duran o samimi ve değerli anları yakalamayı amaçlıyor. “Pazar, Öğleden Sonra” Figürün dalgın ve sakin ifadesi, sevilen bir ortamın huzurunu ve pazar gününün o eşsiz, telaşsız keyfini yansıtıyor. Renklerin dinamik dokusu ve dokulu fırça darbeleriyle, sıradanlığın aslında ne kadar canlı ve dolu olduğunu vurguluyor.

“PAZAR, ÖĞLEDEN SONRA”
50 x 80 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2025

OZAN OĞUZHAN ALPAY

Yeditepe Üniversitesi

A. Schopenhauer'in felsefesi; insanın, özünde taşıdığı istenç sebebiyle asla tam anlamıyla doyum duygusuna ulaşamayacağını dile getirir. Bu görüş, çalışmayı oluşturan sanatçının, bireyin tüketim kültürü ve hedonistik arzulardan kaçamamasını açıklarken dayandığı ontolojik bir temeldir. İnsanın doğada geçirdiği uzun süreçte göz yapısının yeşil renge geliştirdiği duyarlılık, çalışmada; primitif hislerine ve özündeki istencin fütursuzluğuna gönderme yapmaktadır. Günümüzde tüketim kültürü, dijital platformlar aracılığıyla popüler addedilen sanat eserlerini öne çıkartarak kitlelerin estetik algısını şekillendirmeye çalışmaktadır. Ortaya çıkan estetik paradigma ve bahsedilen tüketim yapısı ekseninde sürdürülen ekonomik sistemin yarattığı maddi kaygılar, sanatçının estetik özerk alanını kısıtlar. Emeğin zahmetli süreçlerinin derin izler bıraktığı el imgeleri, sanatçının tüketim mantalitelerinde varoluş mücadelesini ve sanatsal yaratıcılığına yüklenen ağır yükü gözler önüne serer.

"TÜKETİM İÇERİSİNDE IX."
80 x 140 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2025

ozan_alpay

ÖZGÜÇ UMUT ÇELEN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

“Sayfalar” serisinin beşinci parçası olan “Gece Yürüyüşü”, kâğıdı yalnızca bir zemin değil, zamanın, belleğin ve eylemin izlerini barındıran aktif bir tanıklık yüzeyi olarak konumlandırır. Bir günce mantığıyla inşa edilen eser, gecenin karanlığını ve kasvetini yüzey üzerinde arşivleyerek görsel bir hafıza alanı üretir.

“SAYFA V; GECE YÜRÜYÜŞÜ”
56 x 76 cm
Litografi Baskı, Edisyon 10/7, 2025

ozgucumutcelen

POLAT DURGUN

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

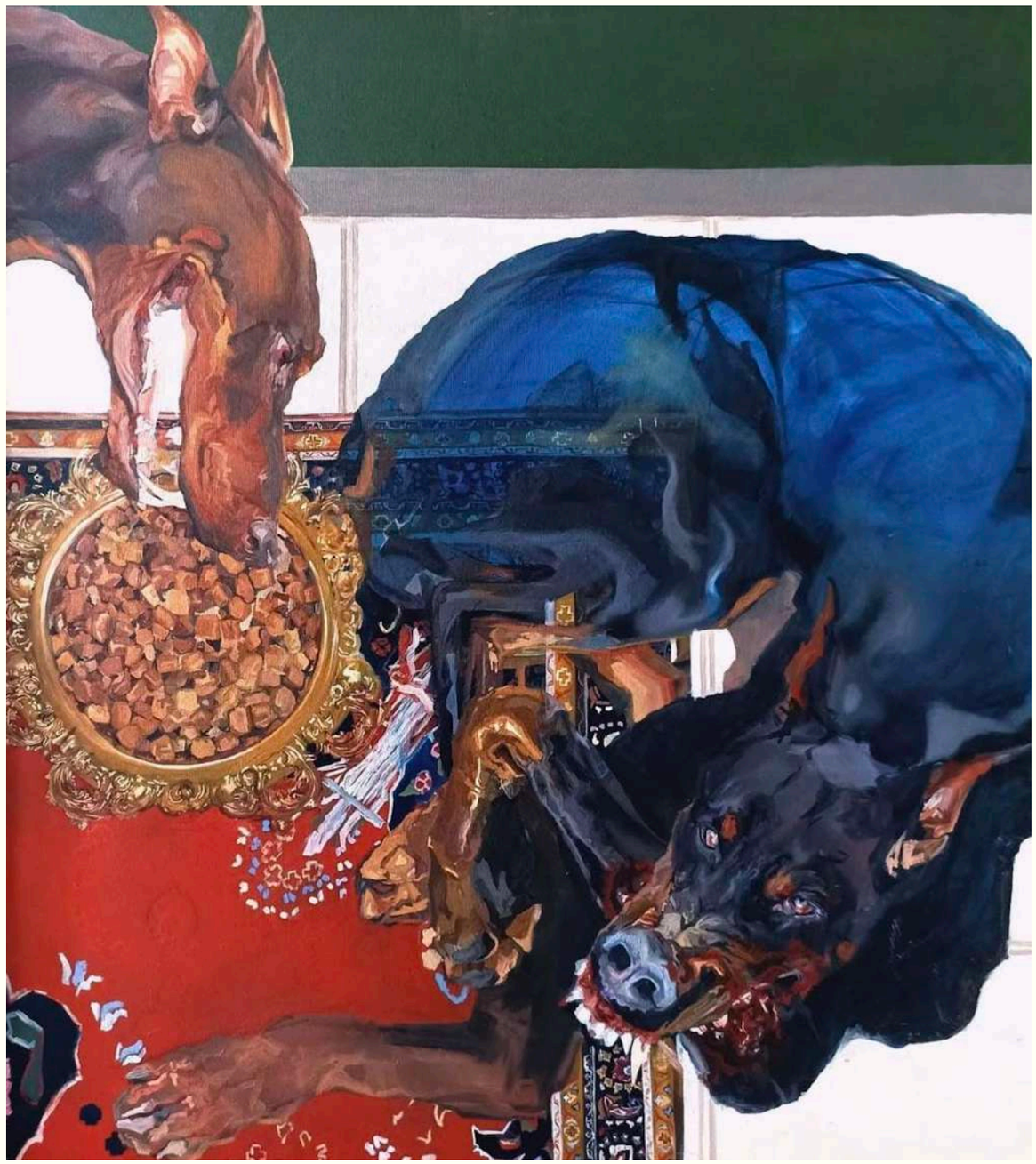
Ölümün soğukluğundan uzak, dünyadan sessiz ve ağırbaşlı bir göçüşü ifade eder.

“İRTİHÂL”
50 x 70 cm
Fotoğraf, 2025

RÜMEYSA KORKMAZ

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Bu çalışma, insanın içgüdüsel doğası ile toplumun dayattığı disiplin arasındaki çatışmayı görünür kılmayı amaçlamaktadır. Birey ne kadar kontrol edilmeye, şekillendirilmeye ve uyumlu hale getirilmeye çalışılsa da bastırılan ilkel dürtüler farklı biçimlerde varlığını sürdürmeye devam eder. Çalışmada, en temel ihtiyaçlardan biri olan yemek yeme eylemi sırasında dahi dürtülerini kontrol edemeyen bir köpek görülür. Köpek, kendisine sunulan davranışı yerine getirmeye çalışırken neyi tükettiğini ayırt edemez ve kendi bedenine yönelir. Bu durum, evcilleştirme ve baskı süreçlerinin dürtüleri tamamen yok edemediğini; aksine onları yön değiştirerek daha yıkıcı bir biçimde yeniden ortaya çıkardığını ima eder.

“YEMEK VAKTİ”
110 x 90 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2022

rukorr_

SALİHA KAYTAN

Yeditepe Üniversitesi

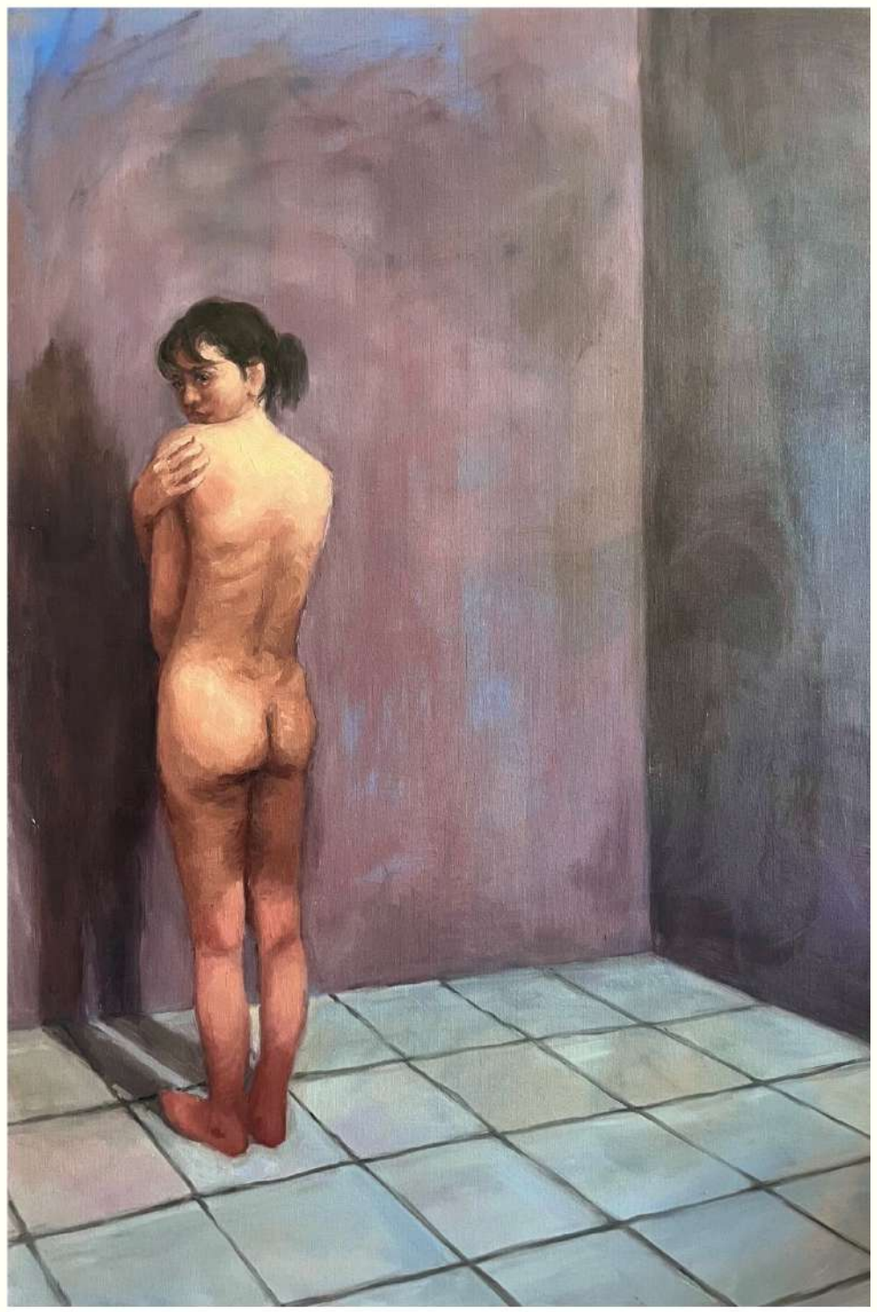
Sanatsal üretim, sanatçının dış dünyayla kurduğu temasın, nesnelerle olan ilişkisinin ve bu nesnelerin zihinde bıraktığı tortuların bir dışavurumudur. “Nebati Hayatlar” adlı karışık teknik asamblaj çalışması, bu temasın en ilkel ve en çağdaş formlarından biri olan “kağıt” malzemesi üzerinden şekillenmektedir. İlk bakışta belirli bir düzende kurgulanmış kare modüllerden oluşan bu yapıt, aslında kendi içinde derin bir malzeme dili ve felsefi bir sorgulamayı barındırır.Çalışmanın temel çıkış noktası; hazır nesne ile el yapımı olanın, geometrik üretim ile organik döngülerin arasındaki o ince ve gerilimli çizgidir. Sanat pratiğim, pürüzsüz karton yüzeylerin kesilmesi, katlanması ve modüler formlara getirilmesiyle şekillenmiştir. Bu yapıların dairesel pencerelerinden içeri sızan eski basılı sayfalar ve bunların üzerine işlenmiş bitki izleri, doğanın geometrik yapılarla olan evliliğini simgeler.Çerçevenin belirlediği sınırlar içinde katman katman yükselen bu yapılar ve içlerine yerleştirilen bitki izleri, zihnin anıları koruma ve raflara yerleştirme güdüsünü temsil eder. Ancak süreç içerisinde yaşanan kişisel bir farkındalık, eserin sadece görsel bir nesne olmanın ötesine geçmesini sağlamıştır: Bir nesnenin görünür işlevi bittiğinde, zihindeki hikayesi gerçekten biter mi?Bu soru, çalışmayı sadece bitmiş bir nesne olmaktan çıkarıp, geleceğe doğru uzanan dinamik bir deney alanına dönüştürür. Bu çalışma, aslında statik bir son değil; yakın zamanda sanat pratiğime dahil olacak yeni bir bilincin ve deneysel bir sürecin öncesindeki ilk kayıt belgesidir. Malzemenin sınırlarından formun doğal reaksiyonlarına uzanan bu pratik; doğadaki döngüselliği, koruma altındaki belleği ve estetik dönüşümü görünür kılar.

“NEBATİ HAYATLAR”
90 x 90 x 15 cm
Asamblaj, 2025

salihakaytann

SEDA NUR SARICALI

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi

Bu resimde Pandora'nın kutusu efsanesindeki kadının, meraka yenik düşüp kötülükleri serbest bıraktığı iddiasının yarattığı ağır duygusal yükü derinden işlemektedir. Pandora'nın kutusundan çıkan kötülüklerin fiziksel değil, psikolojik bir boyutu ele alınmaktadır. Kadın, sadece kötülüklerin serbest bırakılmasından değil, bu eylemin getirdiği toplumsal dışlanma, suçlanma ve yalnızlık duygusundan da muzdariptir. Suçluluk duygusu, onu kendi içine hapsetmiş, toplumdan koparmış ve korkuyla dolu bir yalnızlığa itmiştir. Resimde Pandora'nın kutusu efsanesindeki kadının hikayesini, sadece mitolojik bir olay olarak değil, insan psikolojisinin derinliklerine inerek, suçluluk, korku, yalnızlık ve çekingenlik gibi evrensel duygularla birlikte işlenmiştir. Figürün arkası dönük duruşu, toplumdan, kınamadan ve suçlayıcı bakışlardan kaçışın göstergesiyken; Kadının üzerine çöken korku, çekingenlik ve yalnızlık hissi, hem bedensel duruşunda hem de tablonun renk paletinde kendini belli etmektedir. Omuzlarını kavrayan elleri, kendini koruma, savunma ve belirsiz bir tehlike karşısında hissettiği korkunun somut bir yansımasıdır. Solgun, ve melankolik renkler, ışık ve gölgenin kullanımı, mekan seçimi ve figürün konumu da bu içsel karanlığı, çaresizliği güçlendirmektedir.

"PANDORA"
70 x 100 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2025

saricaliseda

SİNEM TİLKİ

Trakya Üniversitesi

Bu çalışma, atölye ortamında arkadaşlarımla birlikte kurduğumuz bir enstalasyonun benim tarafımdan tuval üzerinde temsil edildiği ortak bir üretim ve paylaşım sürecine dayanır. Burada kurguladığımız kompozisyon; gündelik hayatta sıkça kullanılan, ancak zamanla işlevini yitirerek bir kenara atılan, insan eliyle çürütülen ve değer kaybına uğrayan atık nesneler ile bilinçli olarak seçilen imgesel nesnelerin tekinsiz bir araya gelişidir. Benim tuval yüzeyinde temsil etmek ve görünür kılmak istediğim temel mesele ise; modern bireyin tekinsiz, yabancı ve kaotik bir ortamda bu amorflaşan nesnelerle aynı ifadeyi yansıtması, adeta onlarla bütünleşerek nesneleşmesidir. Mekân, burada salt bir arka plan olmaktan çıkarak, öznenin iç dünyasındaki parçalanmışlığı dışa vuran psikolojik bir uzama dönüşür.Yakın kadraj kurguladığım bu kompozisyondaki sessizliği, gerilimi ve sıkışmışlık hissini plastik anlamda güçlendirmek adına sahnede yapay ışık kaynakları kullandım. Yapay ışığın getirdiği sert, keskin gölgeler ve yüksek renk kontrastı, resme sinematografik ve dramatik bir etki verirken aynı zamanda izleyiciyi içine çeken klostrofobik bir atmosfer kurgulamama yardımcı oldu. Boyanın maddeselliğini (impasto) ön plana çıkaran kalın katmanlar ve ekspresif spatula darbeleri, mekânın psikolojik ağırlığını ve nesnelerin üzerindeki o çürümüşlük, zamana yenik düşme hissini somut bir dile dönüştürüyor. Kadrajın merkezinde baskın bir imge olarak konumlanan kırmızı şemsiye, dış dünyaya, toplumsal normlara ve dayatılan bakışlara karşı bir sığınak ve koruyucu bir kalkan işlevi görür. Ancak bu kalkan, aynı zamanda figürün kendi üzerine kapanışını, gizlenme arzusunu ve izolasyonunu simgeler. Şemsiyenin altına saklanan o cansız, deforme olmuş manken formu ve sol üst köşede tekinsiz bir ritimle üst üste yığılan maskeler ise bireyin gündelik hayatta takınmak zorunda olduğu toplumsal rolleri ve inşa edilmiş sahte kimlik kalkanlarının yapaylığını gözler önüne serer. ‘Atölyede Kalanlar’, izleyiciyi salt bir gözlemci konumundan çıkararak sahnedeki bu dramatik ışık, amorf nesneler ve maskelerle baş başa bırakır; insanı modern çağın getirdiği yabancılaşmayla ve nihayetinde kendi taşıdığı maskeleriyle doğrudan, sarsıcı bir yüzleşmeye davet eder.

“ATÖLYEDE KALANLAR”
90 x 80 cm
Tuval Üzeri Yağlı Boya, 2024

sinemtilkii

YASİN ÖZTEKİN

Marmara Üniversitesi

Beden, yaşadığı travmaların, geçirdiği dönüşümlerin ve müdahalelerin hafızasını nerede saklar? Bu görünmez belleği başka bir dile tercüme etmek mümkün müdür? “Katlanacak Bir Beden” isimli desen serisi, kişisel bir cerrahi deneyimden yola çıkarak bu soruların izini sürer. Klinik bir müdahaleyle derinin açılması, bedenin nesneleşmesi, doktor-hasta ilişkisi ve mahremiyetin kamusal bir düzleme taşınması gibi durumlar, bedenin yalnızca anatomik bir yer değil, duyusal ve kırılgan bir mekân olduğunu gösterir. Seride yer alan “Ağırlığın Altında”, “İsimsiz” ve “Geri Çekilen” isimli çalışmalar, hatırlama, yabancılaşma ve varoluşsal direnç kavramlarını merkeze alır. Füzen ve kömür kalemin sunduğu lekesel yoğunlukla biçimlenen figürler, parçalanmış, askıda kalmış ya da düşmek üzere olan halleriyle tanıdıklık ile tekinsizlik arasında salınır. Çalışmalarda kumaş benzeri katmanlara dönüşen deri, hem kırılganlığı örten hem de kimliğin belirsizleştiği bir metafor olarak öne çıkar. Figürleri kuşatan, sarmalayan ya da onlardan kurtulmaya çalışan bu yapılar, bedenin gerilimini ve açığa çıkma arzusunu yansıtır. İç ile dış arasındaki sınırların bulanıklaştığı bu görsel dilde beden, hem dışarıdan müdahale edilen edilgen bir “nesne” hem de acıyı ve iyileşmeyi deneyimleyen bir “özne” olarak konumlanır. Bu çalışmalar, bedeni sabit ve katı bir form olarak temsil etmek yerine, dönüşen, hafızayı taşıyan ve kendi varlığını yeniden inşa eden bir mücadele alanı olarak görür.

“KATLANACAK BİR BEDEN
(Triptik: İsimsiz, Geri Çekilen, Ağırlığın Altında)
70 x 100 cm (çerçevesiz)
Kağıt Üzerine Füzen ve Kömür Kalem, 2024

yasinoztekin1

ZEHRA KOÇYİĞİT

Yıldız Teknik Üniversitesi

Rüya, bu çalışmada yalnızca düşsel bir alan değil, anıların dönüşüme uğradığı bir mekân olarak ele alınmıştır. Çıkış noktasını gerçek bir anı oluştursa da, bilinçaltında yeniden şekillenen bu deneyim rüya içerisinde farklı anlamlar ve imgeler kazanır. Orman, fiziksel bir mekândan çok hafızanın katmanlarını temsil eden sembolik bir alana dönüşür. Derinlik duygusunun belirsizleştiği, ışığın kaynağının görünmez olduğu bu atmosferde izleyici; hatırlanan, unutulan ve yeniden kurulan anılar arasında dolaşmaya davet edilir. Mavi tonlar ise hafıza, sessizlik ve düş hâli arasındaki kırılgan ilişkiyi görünür kılmayı amaçlar.

"MAVİ EŞİK"
120 x 180 cm
Tuval Üzerine Yağlı Boya, 2026

zehrakocyigittt

galeribeylikduzu
galeribeylikduzu
+90 212 830 48 98

Marmara Mahallesi, Avrasya Caddesi
No: 17/2 Beylikdüzü-İstanbul

www.galeribeylikduzu.com

GALERİ
BEYLİKDÜZÜ